

Fjärde söndagen i advent

Herrens födelse är nära

Denna söndag tillägnas den väntande Maria. Det finns ett samband mellan den väntan som Frälsarens mor bar på och den väntan som kännetecknar Herrens folk. Samtidigt börjar slutskedet av förberedelsen för julen. Människan bör i sitt inre vara redo att ta emot det stora budskapet.

LITURGISK FÄRG: violett eller blå

PSALMFÖRSLAG

I 6 Gud, vår Gud, för världen all
53 Kristus är världens ljus

Dps 54 Kristus den rätte Herren
256 Så älskar Gud vår värld

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Jag skall åter få tacka honom,
min räddare och min Gud.
Ps. 42:6

Psalm

Jag väntar på Herren,
jag längtar,
jag hoppas få höra hans ord.
Jag längtar efter Herren
mer än väktarna efter morgonen,
än väktarna efter morgonen.
Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd
och makten att befria.
Han skall befria Israel
från alla synder.
Ps. 130:5–8

Ära vare Fadern och Sonen
och den heliga Anden,
nu och alltid och i evigheters evighet.
Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Den hjälplöse reser han ur gruset,
den fattige lyfter han ur dyn.
Han ger dem rum bland furstar
och låter dem trona på hedersplats.
1 Sam. 2:8

Första årgången

Första läsningen

Sef. 3:14–17

Jubla, dotter Sion,
ropa ut din glädje, Israel!
Gläd dig, dotter Jerusalem,
fröjda dig av hela ditt hjärta!
Herren har upphävt domen över dig
och undanröjt dina fiender.
Herren, Israels konung, bor hos dig.
Du har ingenting mer att frukta.
Den dagen skall Jerusalem få höra:
”Sion, var inte rädd,
låt inte händerna sjunka i missmod.
Herren, din Gud, bor hos dig,
hjärten och räddaren.
Han jublar av glädje över dig
i sin översvallande kärlek.”

Andra läsningen

Fil. 4:4–7

Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära. Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

Evangelium

Matt. 1:18–24

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: ”Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.” Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

Andra årgången

Första läsningen

1 Mos. 21:1–7

Herren glömde inte sitt löfte till Sara utan gjorde med henne så som han hade sagt. Hon blev havande och födde en son åt Abraham på hans ålderdom, vid den tid som Gud hade förutsagt. Abraham gav sin nyfödde son, den som Sara fött honom, namnet Isak. När Isak var åtta dagar omskar Abraham honom, så som Gud hade befallt. Abraham var 100 år när hans son Isak föddes. Och Sara sade: ”Det Gud har gjort får mig att le, och alla som hör det måste le med mig.” Hon sade: ”Vem hade kunnat säga Abraham att Sara skulle ha barn att amma? Men nu har jag fött honom en son på hans ålderdom.”

Andra läsningen

Hebr. 6:13–19

Då Gud gav Abraham löftet *svor han vid sig själv* – någon högre kunde han ju inte svära vid – och sade: *Ja, jag skall välsigna dig och göra din ätt talrik*. Abraham fick också efter tålig väntan vad Gud hade lovat. Människor svär vid en som är högre än de; eden blir en säkerhet som tystar varje invändning. Då nu Gud särskilt ville bevisa för dem som hans löfte gällde hur orubbligt hans beslut är, gick han i borgen för det med en ed. Hans avsikt var att genom två orubbliga utfästelser, i vilka han som Gud omöjligt kan ha ljugit, ge oss en stark uppmuntran, oss som har tagit vår tillflykt till det hopp som ligger framför oss. Detta hopp är vår själs ankare. Det är tryggt och säkert och når innanför förhänget.

Evangelium

Matt. 1:18–24
(se första årgången)

Tredje årgången

Första läsningen

Jes. 29:17–19

Snart, om en liten tid,
skall Libanon bli till en trädgård
och trädgårdar räknas som skog.
Den dagen skall de döva höra
när man läser ur bokrullen,
och de blindas ögon skall se,
fria från dunkel och mörker.
De förtryckta skall ständigt glädjas
över Herren,
de fattigaste jubla över Israels Helige.

Andra läsningen

Rom. 15:8–13

Kristus blev de omskurnas tjänare för att visa att Gud är sannfärdig och bekräfta de löften som getts åt fäderna, och hedningarna har fått prisa Gud för hans barmhärtighet. Det står ju skrivet: *Därför skall jag prisa dig bland hedningarna, och ditt namn skall jag lovsjunga.* Vidare heter det: *Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.* Och en annan gång: *Lova Herren, alla hedningar, lovsjung honom, alla folk.* Och Jesaja säger: *Han som är av Jishajs rot skall komma, han som reser sig för att härska över hedningarna; på honom skall hedningarna hoppas.*

Må hoppets Gud fylla er tro med all glädje och frid och ge er ett allt rikare hopp genom den heliga andens kraft.

Evangelium

Matt. 1:18–24
(se första årgången)

Dagens bön

1.

Gud, vår skapare och befriare.
Tillsammans med Maria gläder vi oss
över dina väldiga gärningar
bland oss människor.

Bered våra hjärtan att ta emot
glädjebudskapet om Frälsarens födelse.
Låt oss få leva i din kärlek
och lovsjunga dig
nu och i ditt himmelska rike.

2.

Herre Jesus Kristus,
du är nära oss, du fyller oss
med kärlek och glädje.
Öppna våra hjärtan, så att vi tar emot dig
som livets sanna gåva
och gläder oss över det vi får
och det vi kan ge.
Hör oss, du som en gång skall komma igen
i härlighet.

3.

Herre, vår Gud, i dag tänder vi
det fjärde ljuset.
Vi betraktar den stilla lågan
och minns Maria,
hennes glädje och tveklösa förtröstan.
Vi anar att ljuset nu är mycket nära,
anar Marias glädje som är vår glädje,
det nyfödda barnet Jesus.
Vi ber genom din Son Jesus Kristus,
han som med dig och den heliga Anden
är en Gud från evighet till evighet.

4.

Käre Gud, vår himmelske Fader,
nu brinner alla fyra ljusen,
och med spänning väntar vi med Maria
på det barn
som hon skall föda.
Barnet Jesus är julens största gåva.
Gud, öppna våra hjärtan,
så att vi tar emot den gåvan
och gläder oss över allt vi får
och allt vi kan ge.
I Jesu Kristi namn.

Jultiden

Det centrala ämnet för tiden mellan julaftonen och trettondagen är budskapet om Jesu födelse.

Ända till kalenderrevisionen år 1772 var de egentliga juldagarna fyra till antalet, därefter har de varit bara två. I handboken 1968 fogades evangelie- och episteltexter för tredje (aposteln Johannes dag) och fjärde dag jul (Menlösa barns dag) till evangelieboken i en not. De kunde användas i de församlingar där dessa dagar firas. I den nya evangelieboken har detta material kompletterats också med annat gudstjänstmaterial. När den 27 december är en söndag firas gudstjänsten enligt aposteln Johannes dag, och när den 28 december är en söndag firas gudstjänsten enligt Menlösa barns dag. Annars kan materialet för tredje och fjärde dag jul användas t.ex. vid kvällsgudstjänster.

Julen

På julaftonen står vi vid tröskeln till uppfyllelsen av profeternas löften. Julaftonens tema är längtan efter frälsningen och löftet om Frälsaren. Därför skall julprofetiorna alltid läsas vid julaftonens gudstjänster och andakter även om man dessutom läser andra jultexter.

* * *

Julens gudstjänster kan ses ur tre synvinklar:

Julnatten är natten för Kristi födelse. Församlingen hör ängelns budskap: ”I dag har en frälsare fötts åt er.” Julnattens mässa (änglarnas mässa) är julfirandets centrala händelse för stora delar av kristenheten.

Julmorgonens gudstjänst (herdarnas mässa) har i Norden traditionellt varit den viktigaste gudstjänsten. Vi går med herdarna till Betlehem, där vi får höra och se vad som har skett.

I *juldagens* gudstjänst (folkets mässa) tackar vi Gud för att han har låtit sin Son bli människa. Han blev vår bror, så att vi kan bli Guds barn.